

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Lenky Bursíkové a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobců: **a) Bc. L. M.**
bytem X

b) Mgr. B. Z.
bytem X

oba zastoupeni advokátkou JUDr. Radkou Konečnou
sídlem Lazarská 1718/3, Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2023, č. j. 077971/2023/KUSK

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud se zabýval tím, zda lze stavbu srubu řadit mezi stavby pro výkon práva myslivosti podle § 79 odst. 2 písm. l) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Vymezení věci

2. Městský úřad Rudná (dále jen „stavební úřad“) dne 11. 9. 2020 oznámil zahájení řízení o odstranění stavby nazvané „srub, D. na pozemku p. č. X, k. ú. D.“ (dále „stavba“ nebo „sporná stavba“).
3. Dne 14. 10. 2020 požádali žalobci o dodatečné stavební povolení. Stavební úřad řízení o odstranění stavby přerušil.
4. Žalobci neodstranili vady žádosti o dodatečné stavební povolení a nepředložili požadované podklady. Stavební úřad proto řízení o žádosti zastavil usnesením ze dne 31. 8. 2021. Žalovaný zamítl odvolání žalobců rozhodnutím ze dne 16. 12. 2021, č. j. 150153/2021/KUSK.
5. Stavební úřad pokračoval v řízení o odstranění stavby. Rozhodnutím ze dne 20. 6. 2022, nařídil odstranění stavby. Žalobci podali odvolání a dne 17. 8. 2022 znovu požádali o dodatečné stavební povolení. Žalovaný s odůvodněním, že žalobci mají nárok na projednání druhé žádosti o dodatečné stavební povolení, rozhodnutím ze dne 13. 9. 2022 zrušil rozhodnutí o odstranění stavby ze dne 20. 6. 2022 a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.
6. Stavební úřad zamítl druhou žádost o dodatečné stavební povolení rozhodnutím ze dne 14. 12. 2022, č. j. 08883/22/MUR/SU/DJi. Konstatoval, že k záměru vydaly orgán státní správy lesů a orgán územního plánování nesouhlasná závazná stanoviska. Žalobci následně vzali druhou žádost o dodatečné stavební povolení zpět. Žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 2. 2023, č. j. 028837/2023/KUSK, rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 14. 12. 2022 zrušil a řízení zastavil.
7. Stavební úřad pokračoval v řízení o odstranění stavby. Rozhodnutím ze dne 20. 4. 2023, č. j. 02892/23/MUR/SU/DJi (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), nařídil žalobcům odstranění stavby, stanovil podmínky odstranění a uložil jim povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení. V odůvodnění vycházel i z nesouhlasných závazných stanovisek orgánu územního plánování a orgánu státní správy lesů vydaných v řízení o druhé žádosti o dodatečné stavební povolení. Dospěl k závěru, že se jedná o dřevostavbu se sedlovou střechou a terasou o rozměrech 6 x 4 m s výškou hřebene 3,535 m. Uvnitř stavby jsou funkční kamna vyvedená do komínu, stůl a lavice. Stavba není napojená na síť technické infrastruktury. Stavba dle pasportu obsahuje pobytovou místnost ve smyslu § 3 písm. j) vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby (dále „vyhláška o technických požadavcích na stavby“). Poukázal na to, že právem myslivosti se rozumí souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků. Podle stanoviska Městského úřadu Černošice, odboru územního plánování ze dne 7. 12. 2022 lze za účelem výkonu práva myslivosti v honitbě realizovat myslivecká zařízení. Za myslivecká zařízení zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, označuje slániska, napajedla, zařízení pro příkrmování (krmelce, zásypy), pozorování a lov zvěře a další. Stavby pro pozorování a lov jsou stavby umístěné na podstavci nebo na stromě, aby umožňovaly co nejlepší pozorování zvěře (posedy, kazatelny, sedátka), nikoli srub s obytnou místností. Podle bývalého mysliveckého hospodáře zaniklé honitby Úhonice se stavba využívala pro pořádání mysliveckých akcí. Podle sdělení místostarosty Honebního společenstva Drahelčice, v jehož území (honitbě) se stavba aktuálně nachází, se stavba k mysliveckým účelům neužívá. Ačkoli myslivecký hospodář honitby Úhonice uvedl, že

stavba od května 2016 do února 2020 sloužila jako zázemí pro výkon práva myslivosti, nesdělil, jak je stavba aktuálně užívána. Myslivost lze vykonávat jen v příslušné uznané honitbě. Účinky stavby mají negativní vliv na okolní prostředí. Stavba byla realizována bez odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu. Souhlasné stanovisko s odnětím bylo vydáno jako podmíněné.

8. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalovaný v odůvodnění uvedl, že se jedná o dřevostavbu obdélníkového půdorysu o rozměrech 6 x 4 m, se zastřešenou sedlovou střechou, zastřešenou verandou a jednou místností s okny, která je vytápěna kamny na tuhá paliva s odtahem spalin do komína. V projektové dokumentaci je místnost popsána jako obytná místnost. Ze stanovisek Městského úřadu Černošice, odboru životního prostředí ze dne 10. 8. 2020 a 4. 5. 2022 je patrné, že stavba není standardním mysliveckým zařízením a není stavbou pro výkon práva myslivosti, protože ji lze užívat i k jiným účelům, které nemají s výkonem myslivosti nic společného. Vyloučil, že se jedná o stavbu pro výkon práva myslivosti. Tvrzení žalobců, že jde o stavbu k myslivosti je účelové. Stavba je standardním srubem s vytápěnou místností, okny a terasou, která slouží a je koncipována především pro pobyt osob, což nesouvisí s výkonem práva myslivosti. Není stavbou posedu, pozorovacího stanoviště, krmelce atd. Tomu odpovídá i projektová dokumentace, v níž je uvedeno, že se jedná o obytnou místnost. Na tuto skutečnost nemá vliv ani to, že do srubu není přivedena voda nebo elektřina. Polemika o tom, že stavba byla realizována v době, kdy byla součástí honitby, je bezpředmětná. Navíc honitba už neexistuje. Žalovaný doplnil, že stavbu pro výkon práva myslivosti nelze považovat za stavbu trvalou, ale pouze za dočasnou po dobu trvání honitby. Stavba byla realizována bez povolení či jiného opatření stavebního úřadu a nebyla dodatečně povolena (protože žalobci druhou žádost o dodatečné povolení vzali zpět). Stavební úřad proto správně pokračoval v řízení o odstranění stavby a musel vydat rozhodnutí o odstranění stavby. Stanoviska ze dne 10. 8. 2020 a 4. 5. 2022 nejsou závaznými stanovisky. Jejich obsah nebyl závazný a nebylo možné je přezkoumat podle § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Stavební úřad si je správně vyžádal, aby posoudil účel stavby.

Podstata žalobních bodů

9. Žalobci se společnou žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhali zrušení napadeného rozhodnutí. Namítali, že stavba je stavbou pro výkon práva myslivosti, a proto nevyžadovala rozhodnutí o umístění stavby, územní souhlas ani stavební povolení. Stavba sloužila výhradně k činnostem uvedeným v § 2 písm. a) zákona o myslivosti, tj. k činnostem prováděným v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součástí ekosystému a dále ke spolkové činnosti směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků. Ve spojení s definicí práva myslivosti v § 2 písm. h) téhož zákona není pochyb, že jde o stavbu pro výkon práva myslivosti.
10. Stavbu bylo třeba posuzovat materiálně, nikoli s odkazem na standardní představu o tom, jak by taková stavba měla fungovat, což učinil žalovaný. Stavba není napojena na síť technické infrastruktury, obsahuje jen jednu obytnou místnost s kamny, stolem a lavicemi. Byla postavena a využívána za účelem realizace práva myslivosti v honitbě Úhonice. Skutečnost, že je stavba architektonicky zajímavější než obdobné stavby, není podstatná. Zákon nedefinuje, co se rozumí mysliveckým zařízením. Uvádí pouze demonstrativní výčet staveb. Žalovaný považuje za stavby pro výkon myslivosti pouze posedy, pozorovací stanoviště, krmelce atd. Stavby pro pozorování zvěře budou zpravidla vyvýšené, vyvýšenost

není vždy nutná pro kazatelny a tím spíše pro myslivecká zařízení, jako zastřešující označení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel ze stanovisek ze dne 10. 8. 2020 a 4. 5. 2022. Žalovaný přebíral jejich závěry bez jakékoli kritické úvahy. Stanoviska jsou však nepřezkoumatelná a nesprávná.

11. Žalobci rovněž nesouhlasili s nutností obstarat si souhlas orgánu státní správy lesů podle § 14 odst. 2 lesního zákona. Tvrdili, že souhlas musí být obstarán pouze v případech, kdy se vede řízení podle zvláštních předpisů (dle stavebního zákona). V případě stavby se žádné řízení nevedlo. Souhlas není třeba, pokud stavba nepodléhá povolení podle stavebního zákona, přestože se nachází ve vzdálenosti do 50 m od okraje lesa. Nutnost získat stanovisko pouze z důvodu umístění stavby ve vzdálenosti 50 m od okraje lesa nemá oporu v zákoně. Žalobci nemohli pochybit, pokud si souhlas orgánu státní správy lesů s provedením stavby nevyžádali.
12. Žalobci dále uvedli, že v řízení o dodatečném povolení stavby Městský úřad Černošice v závazném stanovisku ze dne 16. 4. 2021, č. j. MUCE 43253/2021 OŽP/L/Vys, souhlasil s odnětím pozemku ze zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“). Žalobci se po skončení řízení o dodatečném povolení stavby opakovaně na uvedený úřad obrátili s žádostí o vydání samostatného rozhodnutí. Řízení o této žádosti však bylo pro bezpředmětnost zastaveno, neboť souhlas již byl udělen.

Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že se s námitkami žalobců vypořádal v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem. Otázka, zda je stavba stavbou k výkonu práva myslivosti byla dostatečně posouzena i v řízení o dodatečném povolení stavby. Orgán územního plánování označil záměr za nepřipustný, protože stavba není mysliveckým zařízením. Nejedná se o myslivecké zařízení, nýbrž o obytný srub. Mysliveckým zařízením nemůže být z důvodu, že se v něm schází myslivci při mysliveckých akcích.

Splnění procesních podmínek, rozsah soudního přezkumu, ústní jednání

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž přihlíží z moci úřední, soud neshledal.
15. Při ústním jednání, jež se konalo dne 5. 2. 2025, účastníci setrvali na svých stanoviscích. Zástupce žalobců odkázal na písemné vyhotovení žaloby a zdůraznil, že má za to, že se jedná o stavbu pro výkon práva myslivosti. Poukázal na to, že není pevně spojena se zemí. Žalovaný, resp. stavební úřad neposoudili správně, zda stavba vyžadovala povolení, případně stanovisko dotčeného orgánu. Podle žalobců není napadené rozhodnutí řádně odůvodněno. Žalovaný nevysvětlil, proč se přiklonil ke stanoviskům, která si vyžádal stavební úřad. Žalovaný pak odkázal na písemné vyhotovení vyjádření k žalobě a doplnil, že má za to, že byly všechny otázky řádně posouzeny; sporná stavba není stavbou pro výkon práva myslivosti. Stavba obsahuje obytnou místnost, kamna a terasu, a ani fotografie nenapovídají tomu, že by se mohlo jednat o stavbu pro výkon práva myslivosti. Stavbu tak nebylo možné

realizovat v režimu § 79 odst. 2 písm. l) stavebního zákona.

16. Soud při jednání zrekapituloval podstatný obsah správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (napadené rozhodnutí, vyjádření Mgr. Bc. M. K. ze dne 28. 5. 2022, stanovisko Městského úřadu Černošice ze dne 10. 8. 2020, č. j. MUCE 50907/2020 OŽP/Apr, a dodatek ke stanovisku ze dne 4. 5. 2022, č. j. MUCE 79293/2022 OŽP Apr, které žalobci v žalobě navrhli jako důkazy, byly jeho součástí).
17. Dokazování soud při jednání neprováděl, neboť účastníci nad rámec listin obsažených ve správním spise žádné důkazy nenavrhovali.

Posouzení věci soudem

18. Podle § 79 odst. 2 písm. l) stavebního zákona rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují stavby pro hospodaření v lesích a stavby pro výkon práva myslivosti do 30 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky, bez podsklepení.
19. Podle § 103 odst. 1 písm. a) stavebního zákona stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují stavební záměry uvedené v § 79 odst. 2.
20. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
21. Podle § 129 odst. 2 věty první stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b).
22. Podle § 3 písm. j) vyhlášky o technických požadavcích na stavby pro účely této vyhlášky se rozumí pobytovou místností místnost nebo prostor, které svou polohou, velikostí a stavebním uspořádáním splňují požadavky k tomu, aby se v nich zdržovaly osoby.
23. Předmětem sporu je, zda lze spornou stavbu považovat za stavbu pro výkon práva myslivosti. Pokud by takovou stavbou byla, nevyžadovala by územní rozhodnutí, územní souhlas, stavební povolení ani ohlášení. Stavební zákon, zákon o myslivosti ani jiný právní předpis nicméně neobsahují taxativní ani demonstrativní výčet staveb pro výkon práva myslivosti, ani neobsahují definici tohoto pojmu. Takovou definici neobsahoval ani zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, jehož výkladu by bylo možné přiměřeně využít.
24. Stavba pro výkon práva myslivosti ve smyslu § 79 odst. 2 písm. l) stavebního zákona tak spadá mezi tzv. neurčité právní pojmy. Ty podle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) *„zahrnují jevy, nebo skutečnosti, které nelze úspěšně zcela přesně právně definovat; jejich obsah a rozsah se může měnit, často bývá podmíněn časem a místem aplikace normy. Při interpretaci neurčitého právního pojmu se [správní orgány a soud] musí zabývat konkrétní skutkovou podstatou, jakož i ostatními okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu objasnit, a to z toho hlediska, zda posuzovanou věc lze do rámce vytvořeného rozsahem neurčitého pojmu zařadit.“* (viz rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2005, č. j. 5 Afs 151/2004-73, č. 701/2005 Sb. NSS).
25. Z podstaty neurčitého právního pojmu vyplývá, že jeho obsah a rozsah nelze vymezit jednou pro vždy. Pokud by tomu tak bylo, ztrácela by smysl jeho hlavní funkce, tedy umožnit právu přizpůsobovat se společenským, přírodním či technickým změnám bez nutnosti zásahu zákonodárce (srov. Melzer, F. Metodologie nalézání práva: Úvod do právní

argumentace. 2. vydání Praha: C. H. Beck, 2011, s. 113 – 114). Požadavek, aby správní orgán náležitě objasnil obsah a význam tohoto pojmu, tedy nelze chápat tak, že má při první příležitosti tento pojem zcela jasně vymezit a následně jej již v každém dalším případě mechanicky aplikovat. Smyslem povinnosti správního orgánu neurčitý právní pojem vymezit je dostatečně vysvětlit jeho obsah a rozsah pro potřeby konkrétního posuzovaného případu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 16. 2. 2023, č. j. 6 As 217/2021-126).

26. Správní orgány vysvětlily, co považují za stavbu pro výkon práva myslivosti, a proč sporná stavba mezi takové stavby nepatří. Stavební úřad vyšel v prvostupňovém rozhodnutí z definice *práva myslivosti* podle zákona o myslivosti. Poukázal na závazné stanovisko Městského úřadu Černošice, odboru územního plánování ze dne 7. 12. 2022, podle kterého lze za účelem výkonu práva myslivosti v honitbě realizovat *myslivecká zařízení*. K tomu doplnil, že za myslivecká zařízení zákon o myslivosti označuje slániska, napajedla, zařízení pro přikrmování (krmelce, zásypy), pozorování a lov zvěře a další zařízení. Stavby pro pozorování a lov jsou umístěné na podstavci nebo na stromě, aby umožňovaly co nejlepší pozorování zvěře (posedy, kazatelny, sedátka), nikoli srub s obytnou místností. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí navázal tím, že sporná stavba je standardním srubem s vytápěnou místností, okny a terasou, která slouží a je koncipována především pro pobyt osob, což nesouvisí s výkonem práva myslivosti. Není stavbou posedu, pozorovacího stanoviště, krmelce atd. Tomu napovídá i projektová dokumentace, v níž je uvedeno, že stavba obsahuje obytnou místnost.
27. Z rozhodnutí je zřejmé, že správní orgány dostaly svým povinností při aplikaci neurčitého právního pojmu, neboť je zřejmé, jak ho vymezily, co pod ním rozuměly, přičemž následně i zjišťovaly, zda skutkové okolnosti případu naplňují jeho obsah, či nikoli. Soud přitom považuje obsahové vymezení neurčitého právního pojmu správními orgány za dostatečně podrobné a přiléhavé.
28. Soud nevyhodnotil jako důvodnou námitku žalobců, že žalovaný toliko přebíral závěry stanovisek Městského úřadu Černošice, odboru životního prostředí ze dne 10. 8. 2020 a 4. 5. 2022 bez kritické úvahy. Žalovaný zdůraznil nosné úvahy, na jejichž základě je i ve stanoviscích dovozen závěr, že sporná stavba není stavbou pro výkon práva myslivosti (například poukázal na to, že ji lze používat i k jiným účelům, které nemají s výkonem práva myslivosti nic společného). Nad rámec odkazovaných stanovisek, s jejichž obsahem se ztotožnil, přestřel i vlastní úvahu, proč není sporná stavba stavbou pro výkon práva myslivosti (zdůraznil, že je především koncipována pro pobyt osob). Žalovaný v napadeném rozhodnutí i správně korigoval závěr stavebního úřadu, neboť uvedl, že se nejedná o závazná stanoviska; což byl i důvod, proč nemohl v odvolacím řízení postupovat podle § 149 odst. 7 správního řádu. Skutečnost, že se žalovaný ztotožnil se závěry stanovisek, není procesní vadou. Městský úřad Černošice, odbor životního prostředí jako orgán státní správy myslivosti a orgán státní správy lesů se ve stanoviscích podrobně vyjádřil k otázkám, které spadají do jeho kompetencí. Žalobci zároveň v podaném odvolání, které sice čítá několik stran, nepřestřeli podrobnou a ucelenou oponentní argumentaci vůči těmto stanoviskům. Z jejich odvolání je patrný zejména nesouhlas se závěry ve stanoviscích a spíše opakovali již dříve vyslovené (a vypořádané) argumenty. Lze tak uzavřít, že stavební úřad i žalovaný dostatečně podrobně zkoumali účel sporné stavby, a přezkoumatelným způsobem uvedli, proč ji nelze považovat za stavbu pro výkon práva myslivosti, přičemž obsah pojmu *právo myslivosti* vyložily podle zákona o myslivosti, s čímž se soud ztotožňuje.
29. Myslivostí se podle § 2 písm. a) zákona o myslivosti rozumí soubor činností prováděných v

přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součásti ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti českého národního kulturního dědictví.

30. Právem myslivosti se podle § 2 písm. h) zákona o myslivosti rozumí souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků.
31. Žalobci ve správním řízení uváděli, že stavba má sloužit k činnostem prováděným v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součásti ekosystému a ke spolkové činnosti směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků. Rovněž má sloužit jako zázemí pro osoby vykonávající právo myslivosti (myslivce), protože obsahuje místnost pro čekání, odpočinek v průběhu lovu či po lovu. Žalobci tímto způsobem vymezili účel stavby už při místním šetření konaném dne 29. 5. 2020, dále pak v námitkách proti oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby ze dne 29. 9. 2020 a ze dne 2. 10. 2020, v žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 14. 10. 2020, ve vyjádření ze dne 24. 3. 2022, v druhé žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 17. 8. 2022 a v žádosti o vydání koordinovaného stanoviska ze dne 9. 11. 2022. Nicméně z žalobci uvedeného popisu účelu stavby vyplývá, že má primárně sloužit *myslivosti*, nikoli *k výkonu práva myslivosti*. Tyto pojmy (srov. definice výše) přitom nelze zaměňovat. Oba pojmy sice zákon o myslivosti definuje toliko „*pro účely tohoto zákona*“ (viz návětí § 2), avšak z principu jednoty a bezrozpornosti právního řádu plyne požadavek přikládat týmž pojmům obsaženým v různých právních předpisech zásadně stejný význam a obsah (ledaže existují rozumné důvody k závěru, že stejný význam mít nemají; viz např. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2024, č. j. 6 As 334/2023-38, bod 17).
32. I odborná literatura upozorňuje na to, že se termín myslivost někdy nesprávně zaměňuje s termínem právo myslivosti: „*Právo myslivosti lze definovat v subjektivním slova smyslu jako samostatné věcné právo k věci cizí, kterou je v obecné rovině zvěř, působící na straně subjektu oprávnění in personam, kde osoba vykonávající toto právo je vždy určitá a splňující požadavky norem veřejnoprávních pro výkon tohoto práva, avšak subjekt povinností je neurčitý okruh třetích osob, včetně vlastníků honebních pozemků, nejsou-li rovněž nositeli tohoto práva.*“ (...) *definice myslivosti zdůrazňuje prvky ochrany přírody, spolkové činnosti a ochrany tradic jako součásti českého národního kulturního dědictví. Tedy myslivost je nejenom hospodářská činnost člověka v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři, ale i nadstavba ve formě spolkové činnosti a zachování mysliveckých tradic jako součásti kulturního dědictví. V teorii i praxi se termín myslivost někdy zaměňuje s pojmem právo myslivosti.*“ (Spáčil a kol., 2013, sv. III, s. 253-255).“ (Petr, B. a kol. Zákon o myslivosti: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. Komentář k § 2, marg. č. 2).
33. Zákon o myslivosti tedy rozlišuje, byť ne zcela pregnantně, *myslivost*, pod kterou spadá všechna činnost prováděná v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součást ekosystému a spolková činnost v podobě udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků, a *právo myslivosti*, jako souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků, tedy faktický výkon činnosti směřující k ochraně, lovu a přivlastňování zvěře. Podle § 79 odst. 2 písm. l) stavebního zákona rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují stavby *pro výkon práva myslivosti*, nikoli však stavby *pro myslivost*.

34. Jak správně popsal stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí, pro výkon práva myslivosti mohou být v honitbě realizována slániska, napajedla, zařízení pro příkrmování, pozorování a lov zvěře a další zařízení (§ 9 odst. 2 věta první zákona o myslivosti), pokud odpovídají požadavkům stavebního zákona (věta čtvrtá téhož ustanovení). Právo myslivosti tedy zahrnuje i právo umístit tato myslivecká zařízení na honební pozemky (viz Petr, B. a kol. Zákon o myslivosti: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. Komentář k § 9, marg. č. 8).
35. Soud nevylučuje, že funkci mysliveckého zařízení může plnit i srub či lovecká chata, které by byly uzpůsobeny a využívány přímo k loveckým nebo pozorovacím účelům (např. má-li střílnu či vyvýšenou část pro přímý odstřel nebo pozorování zvěře; srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 11. 2003, sp. zn. 26 Cdo 1160/2002). Aby se však na stavbu mysliveckého zařízení mohla aplikovat zákonná výjimka ve smyslu § 79 odst. 2 písm. l) stavebního zákona, musí být výkon práva myslivosti (tj. činnost směřující k ochraně, lovu a přivlastňování zvěře) výlučným způsobem (účelem) užívání stavby, tedy stavba by neměla umožňovat i jiný účel užití. Takto monoúčelnými stavbami jsou jistě například slániska, napajedla, krmelce, zásypy, kazatelny a posedy (srov. obdobně Malý, S. Stavební zákon: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. Komentář k § 79), protože se k jinému účelu prakticky nevyužívají. Pokud je naopak se stavbou, kterou lze využívat k výkonu práva myslivosti, spojen i s ohledem na její konstrukční vlastnosti jiný účel užití (typicky například rekreační), musí být splněny při umisťování/povolování takovéto stavby zákonné podmínky spojené i s tímto druhým účelem užití/jiným druhem stavby (typicky musí být získáno stavební povolení, či musí být stavba ohlášena). Bylo by v rozporu se smyslem a účelem stavebního zákona, aby se na polyfunkční stavbu aplikovaly při umístění a stavbě toliko mírnější podmínky. Zákonem stanovené podmínky při umisťování a realizaci staveb nejsou samoučelné, ale má se při nich zkoumat dopad stavby na okolí. Lze předpokládat, že čím přísněji jsou podmínky stanoveny, tím intenzivněji může stavba zasahovat do okolí. Proto, je-li s určitým druhem stavby nebo jejím účelem užití spojena podmínka pro ohlášení nebo získání stavebního povolení, nelze tuto podmínku *obejít* tak, že se bude stavebník/vlastník stavby dovolávat dalšího účelu užití stavby, se kterým taková podmínka spojena není.
36. Podle projektové dokumentace a fotodokumentace stavby je stavba jednopodlažní dřevostavba obdélníkového půdorysu o rozměrech 6 x 4 m, zastřešená sedlovou střechou, se zastřešenou verandou a jednou místností s velkým stolem, lavicemi a skříňkou. Je vytápěna kamny na tuhá paliva s odtahem spalin do komína. **Místnost je v projektové dokumentaci označena jako obytná.** Stavba nemá ani žádnou pozorovatelnou či vyvýšenou část, jako je tomu u ilustračních obrázků kazatelen, které žalobci předložili k vyjádření ze dne 24. 3. 2022 (součástí správního spisu). Stavba má jedny standardní dveře, dvě okna a jedno menší okénko. Soud tak konstatuje, že zjevně není ani přímo uzpůsobená k pozorování, lovu či skladování zvěře, protože za tím účelem interiér stavby nic neobsahuje. Ve skutečnosti se nijak podstatně neliší od jakékoliv lesní chaty (byť střídmě vybavené). Výlučným (ani zcela převažujícím) účelem užití stavby proto není výkon práva myslivosti, nýbrž funkce pobytová (případně rekreační). Stavba je totiž díky zastřešené terase, kamnům, lavicím a stolu uzpůsobena prakticky pouze k tomu, aby se v ní zdržovaly osoby [srov. § 3 písm. j) vyhlášky o technických požadavcích na stavby]. Na tom nic nemění ani to, že do stavby není přivedena voda a elektřina. Skutečnost, že stavba má sloužit jako zázemí pro osoby vykonávající právo myslivosti ještě neznamená, že má být pro výkon práva myslivosti užívána, neboť v takovém případě je převažujícím účelem **pobyt osob v podobě odpočinku**,

nikoli činnosti směřující k ochraně, lovu a přivlastňování zvěře. Jelikož lovecké chaty, sruby a jiné obdobné stavby budou zpravidla umožňovat i pobytovou funkci, nelze je považovat za stavby pro výkon práva myslivosti ve smyslu § 79 odst. 2 písm. l) stavebního zákona, které nevyžadují rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas. Estetická stránka nemá na tomto posouzení žádný vliv, podstatná je možnost jejího funkčního užití.

37. Žalobci sice ve vyjádření ze dne 24. 3. 2022 tvrdili, že Honební společenstvo Drahelčice využívá stavbu jako kazatelnu, avšak toto tvrzení je v rozporu se sdělením místostarosty tohoto honebního společenstva ze dne 6. 4. 2022, který uvedl, že stavbu k mysliveckému využití nevyužívají. Faktické využívání stavby (k němuž v daném případě docházelo jen díky tomu, že se jedná o „černou“ stavbu postavenou bez příslušného povolení) kromě toho není podstatné. Rozhodující z hlediska výjimky podle § 79 odst. 2 písm. l) stavebního zákona je, jakému účelu odpovídá navrhované, resp. u „černých“ staveb skutečné provedení stavby (zejména dle projektové dokumentace). Navíc jak správně popsal Městský úřad Černošice, jako orgán státní správy myslivosti ve stanovisku ze dne 4. 5. 2022 kazatelna, jako komfortnější forma posedu, slouží k osamělému (individuálnímu) lovu případně pozorování zvěře a tomuto účelu odpovídá její provedení. Typicky jde o vyvýšený objekt pro jednu osobu. Obdobně pak Městský úřad Černošice, odbor územního plánování v závazném stanovisku ze dne 7. 12. 2022 uvedl, že kazatelny jsou zpravidla umístěny na podstavci či stromech, aby umožňovaly lepší pozorování. Jak již soud popsal výše, nic takového stavba neobsahuje, naopak je z jejího konstrukčního řešení patrný zejména pobytový (rekreační) účel.
38. Závěr, že hlavním účelem stavby není výkon práva myslivosti, potvrzuje i vyjádření Mgr. Bc. M. K. ze dne 28. 5. 2022 (založeno ve správním spise). Ve vyjádření totiž uvedl, že stavba byla užívána zejména jako místo **pro setkání osob** při pořádání mysliveckých akcí (sčítání zvěře či společné lovecké akce). Potvrdil, že převažujícím účelem stavby byl pobyt osob při mysliveckých akcích. Ve vyjádření neuvedl, že by ve stavbě docházelo převážně k činnostem přímo souvisejícím s ochranou, lovem a přivlastňováním zvěře. Ani úkryt při nepřízní počasí pro myslivce a jiné osoby pečující o les, jako další z tvrzených účelů, nedělá ze sporné stavby stavbu pro výkon práva myslivosti. Soud se proto ztotožnil s názorem správních orgánů, že předmětná stavba není stavbou pro výkon práva myslivosti. Námitky nejsou důvodné.
39. Soud nesouhlasí ani s tvrzením žalobců, že stavba nevyžaduje souhlas podle § 14 odst. 2 lesního zákona. Nejedná se totiž o stavbu, kterou je možné realizovat v tzv. volném režimu. Stavba proto vyžadovala rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení. Jelikož mělo být vedeno řízení podle stavebního zákona, mohl stavební úřad o vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení rozhodnout pouze se souhlasem příslušného orgánu státní správy lesů podle § 14 odst. 2 věta první lesního zákona. Nebylo proto třeba se již zabývat tím, zda se souhlas vydává i v případě, pokud stavba nevyžaduje povolení podle stavebního zákona. Námitka není důvodná. Nemá navíc ani relevanci z hlediska přezkoumávaného rozhodnutí, jímž je rozhodnutí o odstranění stavby, a nikoliv rozhodnutí o jejím (dodatečném) povolení. Pro řízení o odstranění stavby není podstatné, zda (ne)vyžaduje souhlas podle § 14 odst. 2 lesního zákona, ale toliko zda byla stavba provedena bez rozhodnutí *vyžadovaného stavebním zákonem* nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním (§ 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona).
40. Soud opakuje, že žalobou napadené rozhodnutí přezkoumává pouze v mezích uplatněných žalobních bodů. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba kromě obecných náležitostí

podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, nebo nicotné (k tomu, co je žalobní bod srov. např. rozsudky rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Tvrzení žalobců, že v řízení o dodatečném povolení stavby byl vydán souhlas s odnětím půdy ze ZPF, a že se po skončení řízení o dodatečném povolení stavby žalobci znovu obrátili na Městský úřad Černošice, odbor životního prostředí s žádostí o vydání samostatného rozhodnutí, není řádným žalobním bodem. Žalobci totiž neuvedli, jakým způsobem má skutečnost, že byl vydán souhlas s odnětím půdy ze ZPF, nebo že nebylo vydáno samostatné rozhodnutí o odnětí půdy ze ZPF, vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. I kdyby vydáno bylo, nic by to neměnilo na tom, že stavba vyžadovala podle stavebního zákona územní souhlas nebo územní rozhodnutí, z nichž ani jedno nebylo vydáno.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

41. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
42. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch. Žalovanému, který byl plně úspěšný, soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. února 2025

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu